

Suradnja mladih

ŽED U KIŠNOM SUTONU

Večeras kad zemlja miriše na svježe pomuzeno mlijeko
I kad bolesni suton iskašljava posljednje kapi dalekog neba
Htio bih krpom razuma obrisati stijenke i obruče svemira
I sastrugati tu crnu garež kao čađ na roditeljskoj petrolejci.
Večeras kad želja spoznanja kao hadski huk liže i podgrijeva
Tavanicu neba . . .
Htio bih skupiti sve niti zagonetki i vezati ih u čvor spoznanja.
Večeras kad suzi nebo obučeno u mrki gunj
Razdine me praiskonska čežnja:
Htio bih razotkriti svemirske zavjese
I napiti se Božanskoga Srebra.

NIKODEM DUBROVČIĆ

BISERNI ZAGRLJAJ TIŠINE

Bogatstvo li je prebivati u samoći! Kao plod molitve uskrsne
obasjaj i prosvjetljenje. Gorke li spoznaje koliko mrtvog još
u meni.
Ali onda nagla obasjanost oko središta duše tjeskobu svaku zбриše
i srce opet sja ljubavnim sjajem.
Srce sja žarom svog malog prijestolja. Viđenje unutrašnje koje
sve žarče pali i usijava tajnu nit.

JAKOB VELJČIĆ